

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 15. októbra 2014*

„Žaloba o neplatnosť — Nariadenie (EÚ) č. 492/2011 — Vykonávacie rozhodnutie 2012/733/EÚ — Sieť EURES — Výkonná právomoc Európskej komisie — Rozsah — Článok 291 ods. 2 ZFEÚ“

Vo veci C-65/13,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podaná 7. februára 2013,

Európsky parlament, v zastúpení: A. Tamás a J. Rodrigues, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: J. Enegren a C. Zadra, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, podpredseda Súdneho dvora K. Lenaerts (spravodajca), sudcovia J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev a J. L. da Cruz Vilaça,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 30. apríla 2014,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 10. júla 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Európsky parlament svojou žalobou navrhuje zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie 2012/733/EÚ z 26. novembra 2012, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011[,] pokiaľ ide o obsadzovanie voľných pracovných miest a vybavovanie žiadostí o zamestnanie a opätovné zriadenie siete EURES (Ú. v. EÚ L 328, s. 21, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Právny rámec

Nariadenie č. 492/2011

- 2 Odôvodnenia 8 a 9 nariadenia č. 492/2011 stanovujú:

„(8) Mechanizmus obsadzovania voľných miest predovšetkým pomocou priamej spolupráce medzi centrálnymi službami zamestnanosti a tiež medzi regionálnymi službami, ako aj koordináciou výmeny informácií zabezpečuje vo všeobecnosti presnejšiu predstavu o trhu práce. Pracovníci, ktorí sa chcú presťahovať, by mali byť takisto pravidelne informovaní o životných a pracovných podmienkach.

(9) Medzi slobodou pohybu pracovníkov, zamestnaním a odbornou prípravou je úzka nadväznosť, najmä ak odborná príprava má za cieľ umožniť pracovníkom uchádzať sa o ponúkané zamestnanie v iných regiónoch Únie. Táto nadväznosť nabáda na to, aby sa problémy vznikajúce v tejto súvislosti neposudzovali oddelene, ale považovali sa za vzájomne závislé, aj s prihliadnutím na problémy zamestnanosti na regionálnej úrovni. Preto je potrebné usmerňovať snahy členských štátov ku koordinácii ich politík zamestnanosti[.]“

- 3 Podľa článku 11 uvedeného nariadenia:

„1. ...

Centrálne služby zamestnanosti členských štátov navzájom medzi sebou a s Komisiou úzko spolupracujú s cieľom spoločne postupovať pri obsadzovaní voľných pracovných miest a vybavovaní žiadostí o zamestnanie v rámci Únie a následnom umiestňovaní pracovníkov do zamestnania.

2. Členské štáty na tento účel ustanovia špecializované služby, ktoré poveria úlohou organizovať prácu v oblastiach spoločného postupu uvedených v odseku 1 druhom pododseku a spolupracovať navzájom medzi sebou, ako aj s útvarmi Komisie.

...“

- 4 Článok 12 toho istého nariadenia stanovuje:

„1. Členské štáty predložia Komisii informácie o problémoch vznikajúcich v súvislosti so slobodou pohybu a zamestnávaním pracovníkov a podrobný opis stavu a vývoja zamestnanosti.

2. S prihliadnutím v najvyššej možnej miere na stanovisko technického výboru uvedeného v článku 29 (ďalej len „technický výbor“) Komisia určí spôsob, akým sa majú vypracovať informácie uvedené v odseku 1 tohto článku.

3. V súlade s postupom ustanoveným Komisiou, s prihliadnutím v najvyššej možnej miere na stanovisko technického výboru, špecializovaná služba každého členského štátu zašle špecializovaným službám ostatných členských štátov a Európskemu úradu pre koordináciu [voľných pracovných miest a žiadostí o zamestnanie (ďalej len „Európsky úrad pre koordináciu“)] uvedenému v článku 18 informácie o životných a pracovných podmienkach a stave trhu práce, ktoré by mohli usmerniť pracovníkov z ostatných členských štátov. Tieto informácie sa budú pravidelne aktualizovať.

...“

5 Článok 13 nariadenia č. 492/2011 stanovuje:

„1. Špecializovaná služba každého členského štátu bude pravidelne zasielať špecializovaným službám ostatných členských štátov a Európskemu úradu pre koordináciu uvedenému v článku 18:

- a) podrobnosti o voľných pracovných miestach, ktoré by mohli byť obsadené štátnymi príslušníkmi iných členských štátov;
- b) podrobnosti o voľných pracovných miestach oznámených tretím krajinám;
- c) podrobnosti o žiadostiach o zamestnanie predložených tými, ktorí formálne vyjadrili želanie pracovať v inom členskom štáte;
- d) informácie o uchádzačoch, ktorí prejavili ochotu prijať zamestnanie v inej krajine, roztriedené podľa regiónov a odborov činnosti.

Špecializovaná služba každého členského štátu zašle tieto informácie bez zbytočného odkladu príslušným službám zamestnanosti a fyzickým alebo právnickým osobám, ktoré vykonávajú sprostredkovanie zamestnania.

2. Podrobnosti o voľných pracovných miestach a žiadostiach uvedených v odseku 1 sa rozošlú podľa jednotného systému, ktorý určí Európsky úrad pre koordináciu uvedený v článku 18 v spolupráci s technickým výborom.

V prípade potreby je možné tento systém upraviť.“

6 Článok 17 nariadenia č. 492/2011, ktorý je jediným článkom oddielu 3 tohto nariadenia nazvaného „Opatrenia na kontrolu rovnováhy trhu práce“, stanovuje:

„1. Na základe správy Komisie vypracovanej na základe informácií poskytnutých členskými štátmi členské štáty spolu s Komisiou najmenej raz za rok spoločne analyzujú výsledky právnej úpravy Únie, pokiaľ ide o voľné pracovné miesta a žiadosti o zamestnanie.

2. Členské štáty spolu s Komisiou preskúmajú všetky možnosti, ako pri obsadzovaní voľných pracovných miest zabezpečiť prednosť štátnym príslušníkom členských štátov tak, aby sa v rámci Únie dosiahla rovnováha medzi voľnými pracovnými miestami a žiadosťami o zamestnanie. Na tento účel prijímú všetky potrebné opatrenia.

...“

7 Článok 18 nariadenia č. 492/2011 stanovuje:

„Hlavnou úlohou Európskeho úradu pre koordináciu... zriadeného v rámci Komisie je podporovať obsadzovanie voľných pracovných miest [podporovať sprostredkovanie a obsadzovanie voľných pracovných miest a vybavovanie žiadostí o zamestnanie – *neoficiálny preklad*] na úrovni Únie. Úrad je zodpovedný predovšetkým za všetky technické úlohy, ktoré na základe ustanovení tohto nariadenia pripadajú v tejto oblasti Komisii, najmä za pomoc vnútroštátnym službám zamestnanosti.

Európsky úrad pre koordináciu zhromažďuje informácie uvedené v článkoch 12 a 13 a údaje vyplývajúce zo štúdií a prieskumov vykonaných v súlade s článkom 11, aby sa zverejnili všetky užitočné fakty týkajúce sa predvídateľného vývoja na trhu práce Únie...“

8 Podľa článku 19 ods. 1 uvedeného nariadenia:

„Európsky úrad pre koordináciu zodpovedá predovšetkým za:

- a) koordináciu praktických opatrení potrebných na sprostredkovanie a obsadzovanie voľných pracovných miest žiadosťami o zamestnanie na úrovni Únie a za analýzu z toho vyplývajúceho pohybu pracovníkov;

...“

9 Článok 20 toho istého nariadenia stanovuje:

„Komisia môže po dohode s príslušným úradom každého členského štátu a v súlade s podmienkami a postupmi, ktoré určí na základe stanoviska technického výboru, organizovať návštevy a služobné pobyty pracovníkov úradov ostatných členských štátov a zabezpečovať odborné programy pre špecializovaných pracovníkov.“

10 Článok 21 nariadenia č. 492/2011 zriaďuje poradný výbor, ktorý zodpovedá za pomoc Komisii pri posudzovaní otázok vyplývajúcich z uplatňovania Zmluvy o FEÚ a za opatrenia prijaté na jej vykonanie vo veciach súvisiacich so slobodou pohybu pracovníkov a ich zamestnávaním.

11 Článok 29 uvedeného nariadenia zriaďuje technický výbor, ktorý zodpovedá za pomoc Komisii pri príprave, podpore a následnom zabezpečovaní technických prác a opatrení na vykonávanie uvedeného nariadenia a prípadných doplňujúcich opatrení.

12 Článok 38 toho istého nariadenia stanovuje:

„Komisia prijme v súlade s týmto nariadením opatrenia na jeho vykonanie. Na tento účel koná v úzkej spolupráci s ústrednými orgánmi verejnej správy členských štátov.“

Napadnuté rozhodnutie

13 Odôvodnenia 4 a 7 napadnutého rozhodnutia uvádzajú:

„(4) Sieť EURES by mala podporovať lepšie fungovanie trhov práce a uspokojenie hospodárskych potrieb tým, že uľahčí nadnárodnú a cezhraničnú geografickú mobilitu pracovníkov, pričom zabezpečí spravodlivé podmienky pre mobilitu a dodržiavanie platných pracovných noriem. Mala by zabezpečovať väčšiu transparentnosť na trhoch práce a popri tom zaručovať výmenu a obsadzovanie voľných pracovných miest a vybavovanie žiadostí o zamestnanie v zmysle

nariadenia a podporovať činnosti v oblasti služieb, ktoré sa týkajú náboru pracovníkov, poradenstva a riadenia na národnej a cezhraničnej úrovni, a tým by mala prispievať k cieľom stratégie Európa 2020.

...

- (7) V dôsledku zrušenia monopolov, ako aj ďalšieho pokroku vo vývoji vznikla na trhu práce široká škála poskytovateľov služieb zamestnanosti. Aby sieť EURES využila celý svoj potenciál, musí umožňovať účasť týmto operátorom a zároveň v plnej miere dodržiavať príslušné pracovné normy a právne požiadavky, ako aj ďalšie normy kvality siete EURES.“

- 14 Článok 1 napadnutého rozhodnutia stanovuje:

„S cieľom splniť povinnosti stanovené v kapitole II nariadenia (EÚ) č. 492/2011 Komisia spolu s členskými štátmi zriaďuje a prevádzkuje sieť Európskych služieb zamestnanosti s názvom EURES.“

- 15 Článok 2 napadnutého rozhodnutia uvádza:

„EURES podporuje v prospech uchádzačov o zamestnanie, pracovníkov a zamestnávateľov, podľa potreby v spolupráci s ďalšími európskymi službami alebo sieťami:

...

- b) obsadzovanie voľných pracovných miest a umiestňovanie pracovníkov na nadnárodnej, medziregionálnej a cezhraničnej úrovni prostredníctvom výmeny voľných pracovných miest a žiadostí o zamestnanie, ako aj účasti na cieľných činnostiach v rámci mobility na úrovni EÚ;

...

- d) vytvorenie opatrení na podporu a uľahčenie mobility mladých pracovníkov;

...“

- 16 Podľa článku 3 napadnutého rozhodnutia sa EURES skladá z Európskeho úradu pre koordináciu, z členov siete EURES (špecializované služby ustanovené členskými štátmi, konkrétne národné úrady pre koordináciu), a ďalej z týchto kategórií:

.....

- c) partneri siete EURES v súlade s článkom 15 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 492/2011. Partneri siete EURES sú ustanovení príslušným členom siete EURES a môžu nimi byť verejní alebo súkromní poskytovatelia služieb, ktorí sú činní v príslušnej oblasti týkajúcej sa umiestňovania pracovníkov a zamestnávania, ako aj odborové organizácie a organizácie zamestnávateľov. Na tento účel sa musí partner EURES zaviazovať, že splní úlohy a prevezme zodpovednosť stanovenú v článku 7;
- d) pridružení partneri siete EURES, ktorí v súlade s článkom 6 poskytujú obmedzené služby pod dohľadom partnera siete EURES alebo Európskeho úradu pre koordináciu na jeho zodpovednosť.“

17 V súlade s článkom článku 4 ods. 3 napadnutého rozhodnutia Európsky úrad pre koordináciu:

„Zaväzuje sa najmä: ...

b) analyzovať územnú a profesijnú mobilitu v snahe dosiahnuť rovnováhu medzi ponukou a dopytom, a rozvinúť všeobecný prístup k mobilite v súlade s Európskou stratégiou zamestnanosti; ...“

18 Článok 7 napadnutého rozhodnutia stanovuje:

„1. Úplná ponuka služieb EURES zahŕňa nábor pracovníkov, priradovanie voľných pracovných miest k vhodným žiadostiam o zamestnanie a umiestňovanie pracovníkov, pričom pokrýva všetky fázy umiestňovania pracovníkov od prípravy pred nástupom do zamestnania až po pomoc po umiestnení do zamestnania, ako aj príslušné informácie a poradenstvo.

2. Tieto služby sú podrobne rozpísané v zozname služieb EURES, ktorý je súčasťou Charty siete EURES podľa článku 10 a v ktorom sa uvádzajú univerzálne služby poskytované všetkými partnermi EURES, ako aj doplnkové služby.

3. Univerzálne služby sú poskytované podľa kapitoly II nariadenia (EÚ) č. 492/2011, najmä podľa jeho článku 12 ods. 3 a článku 13. Doplnkové služby nie sú v zmysle kapitoly II nariadenia (EÚ) č. 492/2011 povinné, uspokojujú však dôležité potreby trhu práce.

...“

19 Článok 8 napadnutého rozhodnutia uvádza:

„1. Správna rada siete EURES pomáha Komisii, jej Európskemu úradu pre koordináciu a národným úradom pre koordináciu pri propagácii vývoja siete EURES a dohľade nad ním.

...

7. Komisia konzultuje so správnou radou siete EURES otázky týkajúce sa strategického plánovania, rozvoja, vykonávania, monitorovania a hodnotenia služieb a činností uvedených v tomto rozhodnutí vrátane:

a) Charty EURES v súlade s článkom 10;

b) stratégií, operačných cieľov a pracovných programov siete EURES;

c) správ Komisie požadovaných v súlade s článkom 17 nariadenia (EÚ) č. 492/2011.“

20 Článok 10 napadnutého rozhodnutia stanovuje:

„1. Komisia prijme Chartu siete EURES v súlade s postupmi stanovenými v článku 12 ods. 2, článku 13 ods. 2, článku 19 ods. 1 a článku 20 nariadenia (EÚ) č. 492/2011 po konzultácii so správnou radou siete EURES zriadenou podľa článku 8 tohto rozhodnutia.

2. Na základe zásady, že všetky voľné pracovné miesta a žiadosti o zamestnanie, ktoré zverejní niektorý z členov siete EURES, musia byť prístupné v celej Únii, chartou siete EURES sa stanoví najmä:

a) zoznam služieb EURES, v ktorom budú uvedené univerzálne a doplnkové služby, ktoré majú poskytovať členovia a partneri siete EURES vrátane priradovania voľných pracovných miest k vhodným žiadostiam o zamestnanie, akými sú individuálne konzultácie a poradenstvo klientom, či už ide o uchádzačov o zamestnanie, pracovníkov alebo zamestnávateľov;

...

d) operačné ciele siete EURES, normy kvality, ktoré sa majú uplatňovať, ako aj povinnosti členov a partnerov siete EURES, a to:

...

ii) informácie o trhu práce, informácie o životných a pracovných podmienkach, informácie o pracovných ponukách a dopyte po práci, informácie o sťažach a učňovskej praxi, opatrenia na podporu mobility mládeže, získavania zručností, informácie o prekážkach mobility, ktoré musia poskytnúť svojim klientom a ostatným účastníkom siete v spolupráci s ďalšími príslušnými európskymi službami alebo sieťami;

iii) opisy úloh a kritériá na vymenovanie národných koordinátorov, poradcov siete EURES a ďalších kľúčových pracovníkov na vnútroštátnej úrovni;

iv) odbornú prípravu a kvalifikáciu požadovanú od pracovníkov siete EURES a podmienky a postupy pri organizovaní návštev a úloh úradníkov a odborných pracovníkov;

...“

Návrhy účastníkov konania

21 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

22 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol žalobu a
- uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

23 Komisia subsidiárne pre prípad, že Súdny dvor žalobe v plnom rozsahu alebo čiastočne vyhovie, navrhuje zachovať účinky napadnutého rozhodnutia alebo jeho zrušených ustanovení až dovtedy, kým v primeranej lehote nadobudne účinnosť nové rozhodnutie, ktorého cieľom bude nahradiť napadnuté rozhodnutie.

O žalobe

Argumentácia účastníkov konania

- 24 Parlament na podporu svojej žaloby uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 38 nariadenia č. 492/2011 a na zneužití vykonávacej právomoci, ktorú normotvorca zveril Komisii na základe tohto článku.
- 25 Parlament na úvod pripomína, že článok 38 nariadenia č. 492/2011 priznáva Komisii právomoc prijať opatrenia potrebné na „vykonanie“ tohto nariadenia. Podľa neho tak chcel normotvorca Únie obmedziť vykonávaciu právomoc na striktné minimum. Komisii preto neprináleží, aby sa prostredníctvom vykonávacích aktov snažila zdokonaľiť rámec vytvorený uvedeným nariadením. V normatívnej hierarchii Zmluvy má totiž vykonávací akt, na ktorý sa vzťahuje článok 291 ZFEÚ, len viesť do účinnosti existujúce pravidlá základného aktu bez jeho doplnenia.
- 26 Parlament ďalej odkazuje na šesť článkov napadnutého rozhodnutia, ktoré podľa neho dopĺňajú určité prvky nariadenia č. 492/2011 a presahujú tak vykonávaciu právomoc, ktorú Komisii zveril článok 38 nariadenia č. 492/2011.
- 27 Po prvé Parlament tvrdí, že ciele uvedené v článku 2 písm. b) a d) napadnutého rozhodnutia odrážajú politické rozhodnutia v tom zmysle, že umožňujú koncentráciu činností siete EURES tým, že určité kategórie pracovníkov považujú v rámci fungovania mechanizmu obsadzovania voľných pracovných miest a vybavovania žiadostí o zamestnanie zavedeného nariadením č. 492/2011 za prednostné. Podpora cielených činností v rámci mobility a vytvorenie opatrení na podporu a uľahčenie mobility mladých pracovníkov nevychádza z uvedeného nariadenia, ktoré neuprednostňuje žiadnu osobitnú skupinu.
- 28 Po druhé Parlament popiera právomoc Komisie otvoriť sieť EURES súkromným subjektom, ako upravuje článok 3 písm. c) napadnutého rozhodnutia. Takéto otvorenie by totiž zmenilo rámec už vytvorený nariadením č. 492/2011. Podľa Parlamentu sa toto nariadenie vzťahuje len na subjekty verejného sektora v rámci mechanizmu obsadzovania voľných pracovných miest a vybavovania žiadostí o zamestnanie zavedeného uvedeným nariadením.
- 29 Po tretie Parlament tvrdí, že úloha rozvinúť „všeobecný prístup k mobilite“, ktorú článok 4 ods. 3 písm. b) napadnutého rozhodnutia ukladá Európskemu úradu pre koordináciu, značne presahuje vykonávaciu právomoc, ktorú Komisii zveruje nariadenie č. 492/2011. Podľa článkov 18 a 19 tohto nariadenia, rozlišujúcich medzi Komisiou a Európskym úradom pre koordináciu vytvoreného v rámci Komisie, sú úlohy prináležiace tomuto úradu ohraničené a majú čisto technickú alebo administratívnu povahu. Nariadenie č. 492/2011 neupravuje vo vzťahu k Európskemu úradu pre koordináciu žiadnu konkrétnu programovú činnosť.
- 30 Po štvrté Parlament tvrdí, že Komisia si prisvojila úlohu normotvorcu Únie tým, že v článku 7 ods. 2 a 3 napadnutého rozhodnutia zaviedla pojem „doplnkové služby“. Na jednej strane z definície „univerzálnych služieb“, obsiahnutej v prvej vete článku 7 ods. 3 napadnutého rozhodnutia, *a contrario* vyplýva, že nariadenie č. 492/2011 sa netýka doplnkových služieb. Na druhej strane za predpokladu, že toto nariadenie by sa vzťahovalo na doplnkové služby, by sa malo určiť, že toto nariadenie neupravuje rozdiel medzi rôznymi službami podľa toho, či majú povinnú alebo nepovinnú povahu. Parlament ešte poznamenáva, že doplnkové služby síce nie sú povinné, neznamená to však, že nemajú právny účinok. V tejto súvislosti odkazuje na článok 6 ods. 5 napadnutého rozhodnutia.

- 31 Po piate Parlament tvrdí, že prostredníctvom článku 8 ods. 7 napadnutého rozhodnutia, ktorý stanovuje, že Komisia konzultuje so správnou radou siete EURES mnohé otázky, Komisia vytvorila takmer komitologickú štruktúru na vykonanie nariadenia č. 492/2011, hoci článok 38 tohto nariadenia stanovuje, že Komisia musí konať v úzkej spolupráci s ústrednými orgánmi verejnej správy členských štátov.
- 32 Parlament si kladie otázku, či je vykonávací akt vo všeobecnosti spôsobilý sám osebe vytvoriť takýto inštitucionálny rámec, ktorý podmieňuje postup vedúci k prijatiu následných aktov, hoci by aj tieto iné právne akty boli „vykonávacími aktmi“ v najužšom možnom zmysle, čiže konkretizačnými a čisto technickými.
- 33 V každom prípade časť otázok, ktoré je potrebné konzultovať so správnou radou siete EURES, akými sú strategické plánovanie alebo prijatie Charty siete EURES, sa týka prvkov, ktoré podľa jeho názoru nie sú ani konkretizačné, ani čisto technické, ale dopĺňajú nariadenie č. 492/2011.
- 34 Aj za predpokladu, že Charta siete EURES zahŕňa opatrenia, ktoré vyplývajú z vykonávacích právnych aktov, ktoré by Komisia mohla prijať v súlade s článkom 38 nariadenia č. 492/2011, čo nie je pravda, článok 10 ods. 1 napadnutého rozhodnutia tým, že stanovuje konzultáciu so správnou radou siete EURES, dopĺňa novú procesnú podmienku na prijatie takýchto opatrení, ktorá nevyplýva z článku 38 uvedeného nariadenia.
- 35 Parlament ďalej tvrdí, že potrebné orgány, ktoré majú Komisii pomáhať pri uskutočňovaní politiky vyplývajúcej z nariadenia č. 492/2011, už normotvorca Únie vytvoril. Takúto úlohu totiž majú poradný výbor a technický výbor, spomenuté v článkoch 21 a 29 tohto nariadenia. Vyplýva z toho existencia potenciálneho prekryvania sa na jednej strane právomocí uvedených výborov, poradného a technického, a právomocí správnej rady siete EURES, vyplývajúcich z napadnutého rozhodnutia, na strane druhej. Bez zásahu normotvorcu Únie nebola Komisia poverená doplniť tento inštitucionálny rámec, vyplývajúci z nariadenia č. 492/2011.
- 36 Po šieste, pokiaľ ide o Chartu siete EURES, ktorej prijatie predpokladá článok 10 napadnutého rozhodnutia, Parlament na jednej strane tvrdí, že odsek 1 tohto článku spresňuje, že ju prijme Komisia v súlade s postupmi stanovenými v článkoch 12, 13, 19 a 20 nariadenia č. 492/2011. Komisia si tak pridelenila vykonávacie právomoci a určila postup vzťahujúci sa na prijatie uvedenej charty, hoci pridelenie takýchto vykonávacích právomocí a určenie takéhoto postupu patria do právomoci normotvorcu Únie. Článok 10 napadnutého rozhodnutia vzhľadom na to, že sa včlenil medzi nariadenie č. 492/2011 a budúcu Chartu siete EURES, stratil celú vykonávaciu povahu v zmysle článku 291 ZFEÚ. Podľa Parlamentu bude Charta siete EURES predmetom samostatného aktu, ktorý bude tiež založený na článku 38 uvedeného nariadenia.
- 37 Na druhej strane, pokiaľ ide o obsah článku 10 napadnutého rozhodnutia, tento článok obsahuje prvky podrobnejšie spresňujúce dosah článkov 12, 13, 19 a 20 nariadenia č. 492/2011. Z uvedeného článku 10 ods. 2 písm. d) vyplýva, že Charta siete EURES bude obsahovať právne povinnosti členov a partnerov siete EURES. Hoci podľa článku 12 ods. 3 nariadenia č. 492/2011 „informácie o životných a pracovných podmienkach a stave trhu práce, ktoré by mohli usmerniť pracovníkov z ostatných členských štátov“ majú byť poskytnuté „v súlade s postupom ustanoveným Komisiou“, článok 10 ods. 2 písm. d) bod ii) napadnutého rozhodnutia spresňuje obsah tohto typu informácií nad rámec všeobecnej formulácie obsiahnutej v nariadení č. 492/2011. Ďalej je toto nariadenie podobne doplnené článkom 10 ods. 2 písm. d) bodmi iii) a iv) napadnutého rozhodnutia, týkajúcimi sa kritérií na vymenovanie, odbornej prípravy a kvalifikácie požadovaných od pracovníkov siete EURES.
- 38 Komisia odpovedá, že napadnuté rozhodnutie je plne v súlade s článkom 291 ZFEÚ a nepresahuje vykonávaciu právomoc tak, ako bola stanovená a ohraničená nariadením č. 492/2011.

Posúdenie Súdnym dvorom

Úvodné pripomienky

- 39 Podľa článku 291 ods. 2 ZFEÚ ak sú potrebné jednotné podmienky na vykonávanie právne záväzných aktov Únie, tieto akty zveria vykonávacie právomoci Komisii alebo v osobitných, náležito odôvodnených prípadoch a v prípadoch ustanovených v článkoch 24 ZEÚ a 26 ZEÚ Rade Európskej únie.
- 40 Článok 38 nariadenia č. 492/2011 zveruje Komisii vykonávaciu právomoc v zmysle článku 291 ods. 2 ZFEÚ. Uvedený článok 38 totiž stanovuje, že Komisia prijme opatrenia na vykonanie tohto nariadenia.
- 41 Napadnuté rozhodnutie je založené na článku 38 nariadenia č. 492/2011 a v súlade s článkom 291 ods. 4 ZFEÚ sa v jeho názve uvádza slovo „vykonávacie“.
- 42 Na rozdiel od konania, ktoré viedlo k rozsudku Komisia/Parlament a Rada (C-427/12, EU:C:2014:170), sa toto konanie netýka zákonnosti voľby normotvorcu Únie, ktorou zveruje Komisii vykonávaciu právomoc v zmysle článku 291 ods. 2 ZFEÚ namiesto toho, aby jej priznal delegovanú právomoc v zmysle článku 290 ods. 1 ZFEÚ. Toto konanie sa týka zákonnosti vykonávacieho aktu, teda napadnutého rozhodnutia, založeného na článku 38 nariadenia č. 492/2011, vzhľadom na to, že Komisia údajne prekročila vykonávaciu právomoc, ktorú jej zverujú posledné uvedené ustanovenie a článok 291 ZFEÚ.
- 43 V tejto súvislosti treba najprv uviesť, že vykonávaciu právomoc zverenú Komisii je vymedzená článkom 291 ods. 2 ZFEÚ a ustanoveniami nariadenia č. 492/2011. Súdny dvor totiž rozhodol, že ak je Komisii zverená vykonávaciu právomoc na základe článku 291 ods. 2 ZFEÚ, od Komisie sa vyžaduje spresnenie obsahu legislatívneho aktu, aby sa zabezpečilo jeho vykonávanie za jednotných podmienok vo všetkých členských štátoch (rozsudok Komisia/Parlament a Rada, EU:C:2014:170, bod 39).
- 44 Ďalej z ustálenej judikatúry vyplýva, že Komisia je v rámci svojej vykonávacej právomoci, ktorej hranice sa posudzujú najmä v závislosti od podstatných všeobecných cieľov predmetného legislatívneho aktu, oprávnená prijať všetky vykonávacie opatrenia potrebné alebo užitočné na vykonanie uvedeného aktu, pokiaľ s ním nie sú v rozpore (rozsudky Holandsko/Komisia, C-478/93, EU:C:1995:324, body 30 a 31; Portugalsko/Komisia, C-159/96, EU:C:1998:550, body 40 a 41; Parlament/Komisia, C-403/05, EU:C:2007:624, bod 51, ako aj Parlament a Dánsko/Komisia, C-14/06 a C-295/06, EU:C:2008:176, bod 52).
- 45 Okrem toho z článku 290 ods. 1 ZFEÚ v spojení s článkom 291 ods. 2 ZFEÚ vyplýva, že Komisia pri výkone svojej vykonávacej právomoci nemôže meniť ani dopĺňať legislatívny akt, a to ani v jeho nepodstatných prvkoch.
- 46 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba usúdiť, že Komisia spresňuje legislatívny akt v zmysle judikatúry citovanej v bode 43 tohto rozsudku, pokiaľ ustanovenia vykonávacieho aktu, ktorý prijíma, jednak dodržiavajú podstatné všeobecné ciele sledované uvedeným legislatívnym aktom a jednak sú potrebné alebo užitočné na vykonanie uvedeného aktu, pričom ho nedopĺňajú ani nemenia.
- 47 Jediný žalobný dôvod, ktorý Parlament uviedol na podporu svojej žaloby, treba skúmať z hľadiska týchto princípov.

O otázke, či napadnuté ustanovenia dodržiavajú podstatné všeobecné ciele sledované nariadením č. 492/2011

- 48 Podľa článku 1 napadnutého rozhodnutia Komisia spolu s členskými štátmi zriaďuje a prevádzkuje sieť Európskych služieb zamestnanosti s názvom „EURES“ s cieľom splniť povinnosti stanovené v kapitole II nariadenia č. 492/2011.
- 49 Treba teda skúmať, či napadnuté rozhodnutie dodržiava podstatné všeobecné ciele sledované kapitolou II uvedeného nariadenia, nazvanou „Obsadzovanie voľných pracovných miest a vybavovanie žiadostí o zamestnanie“.
- 50 Ako vyplýva z odôvodnení 8 a 9 nariadenia č. 492/2011, podstatným všeobecným cieľom sledovaným kapitolou II tohto nariadenia je „umožniť pracovníkom uchádzať sa o ponúkané zamestnanie v iných regiónoch Únie“ zabezpečením „vo všeobecnosti presnejš[ej] predstav[y] o trhu práce“. Podľa uvedeného odôvodnenia 8 musí dosiahnutie takejto presnejšej predstavy umožniť „mechanizmus obsadzovania voľných miest predovšetkým pomocou priamej spolupráce medzi centrálnymi službami zamestnanosti a tiež medzi regionálnymi službami, ako aj koordináciou výmeny informácií“.
- 51 Článok 11 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 492/2011 definuje túto spoluprácu tak, že stanovuje, že „centrálne služby zamestnanosti členských štátov navzájom medzi sebou a s Komisiou úzko spolupracujú s cieľom spoločne postupovať pri obsadzovaní voľných pracovných miest a vybavovaní žiadostí o zamestnanie v rámci Únie a následnom umiestňovaní pracovníkov do zamestnania“.
- 52 Z odôvodnenia 4 a z článku 2 napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že toto rozhodnutie podobne ako nariadenie č. 492/2011 sleduje uľahčenie cezhraničnej geografickej mobility pracovníkov, pričom v rámci spoločného postupu, konkrétne siete EURES, podporuje transparentnosť a výmenu informácií na európskych trhoch práce. Cieľ sledovaný napadnutým rozhodnutím teda súhlasí s podstatným všeobecným cieľom nariadenia č. 492/2011 spresneným v bode 50 tohto rozsudku.
- 53 Je pravda, že článok 2 písm. b) a d) napadnutého rozhodnutia medzi činnosťami, ktoré má podporovať sieť EURES, spomína „účasti na cielených činnostiach v rámci mobility“ a „vytvorenie opatrení na podporu a uľahčenie mobility mladých pracovníkov“, hoci v nariadení č. 492/2011 takéto činnosti výslovne upravené nie sú. Takéto činnosti však zjavne zodpovedajú podstatnému všeobecnému cieľu sledovanému týmto nariadením, ktorý spočíva v podpore cezhraničnej geografickej mobility pracovníkov.
- 54 Okrem toho žiadne iné ustanovenia napadnutého rozhodnutia, ktoré Parlament identifikoval vo svojej žalobe a ktoré sa vzťahujú na zloženie a fungovanie siete EURES, neumožňujú usudzovať, že vzhľadom na podstatné všeobecné ciele sledované nariadením č. 492/2011 je uvedené rozhodnutie v rozpore s týmto nariadením.
- 55 Možnosť určiť súkromné subjekty za partnerov siete EURES, upravená v článku 3 písm. c) napadnutého rozhodnutia, je totiž spojená, ako vyplýva z odôvodnenia 7 tohto rozhodnutia, s tým, že v dôsledku zrušenia monopolov verejných služieb zamestnanosti „vznikla na trhu práce široká škála poskytovateľov služieb zamestnanosti“, a jej cieľom je to, aby sieť EURES využila „celý svoj potenciál“. Toto ustanovenie zodpovedá cieľu sledovanému napadnutým rozhodnutím, ktorý je spresnený v bode 52 tohto rozsudku, ktorý sa zhoduje s podstatným všeobecným cieľom sledovaným nariadením č. 492/2011.
- 56 To isté platí, pokiaľ ide jednak o úlohu „rozvinúť všeobecný prístup k mobilite“, ktorú článok 4 ods. 3 písm. b) napadnutého rozhodnutia prideliť Európskemu úradu pre koordináciu, a jednak o „doplňkové služby“, zabezpečované sieťou EURES na základe článku 7 ods. 2 a 3 tohto rozhodnutia, ktoré zodpovedajú, ako vyplýva z uvedeného odseku 3, „dôležit[ým] potreb[ám] trhu práce“.

- 57 Napokon vytvorenie správnej rady siete EURES, upravenej v článku 8 napadnutého rozhodnutia, a pridelenie poradnej úlohy tejto správnej rade odsekom 7 tohto článku, ako aj skutočnosť, že Komisia prijala Chartu siete EURES uvedenú v článku 10 tohto rozhodnutia, sledujú zlepšenie fungovania siete EURES a uľahčujú tak obsadzovanie voľných pracovných miest a vybavovanie žiadostí o zamestnanie v Únii.
- 58 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy teda treba dospieť k záveru, že napadnuté rozhodnutie dodržiava podstatné všeobecné ciele kapitoly II nariadenia č. 492/2011.
- O otázke, či sú napadnuté ustanovenia potrebné alebo užitočné na vykonanie nariadenia č. 492/2011, pričom ho nedopĺňajú ani nemenia
- 59 Parlament vo všeobecnosti tvrdí, že normotvorca Únie chcel odkazom na opatrenia potrebné na „vykonanie“ nariadenia č. 492/2011 v článku 38 tohto nariadenia obmedziť vykonávaciu právomoc Komisie na striktné minimum.
- 60 Takúto argumentáciu nemožno prijať. Článok 38 nariadenia č. 492/2011 totiž treba vykladať z hľadiska článku 291 ZFEÚ. Za týchto podmienok sa odkaz na potrebné opatrenia v článku 38 nariadenia č. 492/2011 vzťahuje na potrebu zabezpečiť vykonanie tohto nariadenia za jednotných podmienok vo všetkých členských štátoch (pozri rozsudok Komisia/Parlament a Rada, EU:C:2014:170, bod 39) bez vplyvu na rozsah vykonávacej právomoci, ktorú má Komisia na základe rámca vytvoreného kapitolou II toho istého nariadenia.
- 61 Pokiaľ teda nie je spochybnená užitočnosť napadnutých ustanovení pri vykonaní kapitoly II nariadenia č. 492/2011, na účely posúdenia, či tieto ustanovenia dodržiavajú hranice vykonávacej právomoci priznanej Komisii, stačí skúmať, či dopĺňajú alebo menia uvedený legislatívny akt.
- 62 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 11 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 492/2011, obsiahnutý v jeho kapitole II, ukladá úzku spoluprácu medzi službami zamestnanosti členských štátov a Komisiou „s cieľom spoločne postupovať pri obsadzovaní voľných pracovných miest a vybavovaní žiadostí o zamestnanie v rámci Únie a následnom umiestňovaní pracovníkov do zamestnania“. Takáto spoločná akcia, ktorá, ako vyplýva z odôvodnenia 9 nariadenia č. 492/2011, zahŕňa určitú koordináciu politik zamestnanosti členských štátov, je charakteristická výmenou informácií o problémoch a údajoch v súvislosti so slobodou pohybu a zamestnávaním pracovníkov, upravenou v článku 12 tohto nariadenia, a zavedením mechanizmu obsadzovania voľných pracovných miest a vybavovania žiadostí o zamestnanie upraveného v článkoch 13 až 16 uvedeného nariadenia, pričom tento mechanizmus vyžaduje aj výmenu informácií medzi špecializovanými službami členských štátov navzájom a medzi týmito službami a Komisiou.
- 63 Treba konštatovať, že vzhľadom na to, že sieť EURES nebola týmto nariadením zriadená, Komisia bola poverená nielen zorganizovaním takéhoto „spoločného postupu“, ale aj vypracovaním pravidiel fungovania tohto postupu pri dodržaní podmienok obsiahnutých na tento účel v nariadení č. 492/2011.
- 64 Treba teda s prihliadnutím na všeobecný rámec vytvorený nariadením č. 492/2011, týkajúci sa spoločného postupu, ktorý je v tomto nariadení upravený, skúmať, či Komisia prijatím napadnutého rozhodnutia a najmä ustanovení označených v žalobe prekročila svoju vykonávaciu právomoc pri vykonaní tohto nariadenia.
- 65 Parlament po prvé tvrdí, že Komisia prekročila svoju vykonávaciu právomoc tým, že v článku 2 písm. b) a d) napadnutého rozhodnutia stanovila, že sieť EURES podporuje účasť na cielených činnostiach v rámci mobility a vytvára opatrenia na podporu a uľahčenie mobility mladých pracovníkov.

- 66 Toto tvrdenie treba zamietnuť.
- 67 Ustanovenia uvádzané Parlamentom totiž patria do oblasti spolupráce medzi Komisiou a členskými štátmi upravenej v článku 11 ods. 1 druhom pododseku nariadenia č. 492/2011, pričom nedopĺňajú ani nemenia rámec, ktorý v tejto súvislosti vytvoril legislatívny akt. Ako uviedol generálny advokát v bodoch 51 a 53 svojich návrhov, uvedené ustanovenia spresňujú spoločný postup upravený v poslednom uvedenom ustanovení, pričom zdôrazňujú osobitné opatrenia, ktoré už členské štáty uskutočňujú, a článok 2 písm. b) a d) napadnutého rozhodnutia sleduje len zabezpečenie ich koordinácie.
- 68 Po druhé Parlament tvrdí, že otvorenie siete EURES súkromným subjektom, upravené v článku 3 písm. c) napadnutého rozhodnutia, znamená zmenu nariadenia č. 492/2011, a preto presahuje vykonávaciu právomoc, ktorú toto nariadenie zveruje Komisii.
- 69 Iste, ako vyplýva z bodu 45 tohto rozsudku, ak by Komisia zmenila prvky nariadenia č. 492/2011, prekročila by hranice vykonávacej právomoci, ktorú jej toto nariadenie zveruje.
- 70 Článok 3 písm. c) napadnutého rozhodnutia však neobsahuje žiadnu zmenu rámca vytvoreného uvedeným nariadením.
- 71 Na tento účel treba pripomenúť, že v súlade s článkom 11 ods. 2 nariadenia č. 492/2011 členské štáty ustanovia špecializované služby, ktoré poveria úlohou spolupracovať navzájom medzi sebou, ako aj s útvarmi Komisie v oblastiach obsadzovania voľných pracovných miest a vybavovaní žiadostí o zamestnanie v rámci Únie a následnom umiestňovaní pracovníkov do zamestnania. Žiadne ustanovenie uvedeného nariadenia nevyhradzuje uvedenú spoluprácu subjektom verejnej povahy. Odkaz na súkromných poskytovateľov služieb v napadnutom rozhodnutí teda predstavuje spresnenie rámca vytvoreného nariadením č. 492/2011, ktoré, ako vyplýva z odôvodnenia 7 napadnutého rozhodnutia, zohľadňuje zrušenie monopolov verejných služieb zamestnanosti v členských štátoch.
- 72 Tvrdenie Parlamentu založené na článku 3 písm. c) napadnutého rozhodnutia teda tiež treba zamietnuť.
- 73 Po tretie Parlament tvrdí, že Komisia prekročila vykonávaciu právomoc, ktorú jej zveruje nariadenie č. 492/2011, tým, že v článku 4 ods. 3 písm. b) napadnutého rozhodnutia stanovila, že Európsky úrad pre koordináciu rozvinie „všeobecný prístup k mobilite“.
- 74 Ani toto tvrdenie nemožno prijať.
- 75 Treba totiž pripomenúť, že nariadenie č. 492/2011 prideliuje Európskemu úradu pre koordináciu kľúčovú úlohu pri mechanizme obsadzovania voľných pracovných miest a vybavovania žiadostí o zamestnanie, ktorý je v ňom upravený.
- 76 V súlade s článkom 18 prvým odsekom nariadenia č. 492/2011 je hlavnou úlohou Európskeho úradu pre koordináciu „podporovať sprostredkovanie a obsadzovanie voľných pracovných miest a vybavovanie žiadostí o zamestnanie na úrovni Únie“. Hoci toto ustanovenie poveruje uvedený úrad „predovšetkým“ technickými úlohami, treba konštatovať, že nariadenie č. 492/2011 poveruje ten istý úrad aj dôležitými úlohami na podporu postupu Komisie a členských štátov.
- 77 Na tento účel treba uviesť, že podľa článku 18 druhého odseku nariadenia č. 492/2011 Európsky úrad pre koordináciu zhromažďuje informácie uvedené v článkoch 12 a 13 tohto nariadenia a údaje vyplývajúce zo štúdií a prieskumov vykonaných v súlade s článkom 11 uvedeného nariadenia, aby sa zverejnili všetky užitočné fakty týkajúce sa predvídateľného vývoja na trhu práce Únie. Ďalej podľa článku 19 ods. 1 písm. a) toho istého nariadenia uvedený úrad zodpovedá za analýzu „pohybu pracovníkov“. Podporné úlohy Európskeho úradu pre koordináciu tak musia umožniť členským štátom

a Komisii, aby s prihliadnutím na všetky relevantné informácie prijali potrebné regulačné opatrenia v prospech rovnováhy na trhu práce, uvedené v článku 17 nariadenia č. 492/2011, a sú v súlade s cieľom uvedeným v odôvodnení 9 tohto nariadenia, ktorý spočíva v usmerňovaní „snahy členských štátov ku koordinácii ich politik zamestnanosti“.

- 78 V tomto kontexte nemožno usúdiť, že Komisia prekročila hranice svojej vykonávacej právomoci tým, že v článku 4 ods. 3 písm. b) napadnutého rozhodnutia pridela Európskemu úradu pre koordináciu úlohu rozvinúť „všeobecný prístup k mobilite v súlade s Európskou stratégiou zamestnanosti“, keďže takýto všeobecný prístup môže sledovať len prípravu prijatia regulačných opatrení upravených v článku 17 nariadenia č. 492/2011 a podporu snahy členských štátov ku koordinácii ich politik zamestnanosti v súlade s odôvodnením 9 tohto nariadenia, pričom sa nedoplňa ani nemení povaha podpornej činnosti tohto úradu upravenej uvedeným nariadením.
- 79 Po štvrté si Komisia podľa Parlamentu prisvojila úlohu normotvorcu Únie tým, že v článku 7 ods. 2 a 3 napadnutého rozhodnutia zaviedla pojem „doplnkové služby“.
- 80 Toto tvrdenie tiež treba zamietnuť.
- 81 Treba pripomenúť, že článok 7 napadnutého rozhodnutia definuje rozsah služieb siete EURES. Článok 7 ods. 3 tohto rozhodnutia upravuje možnosť siete EURES ponúkať doplnkové služby. Tieto služby nie sú podľa posledného uvedeného ustanovenia v zmysle kapitoly II nariadenia č. 492/2011 povinné, uspokojujú však dôležité potreby trhu práce.
- 82 Keďže služby zamestnanosti členských štátov sa vo všeobecnosti neobmedzujú len na ponuku služieb, ktorá povinne vyplýva z nariadenia č. 492/2011, Komisia mohla bez doplnenia alebo zmeny rámca vytvoreného uvedeným nariadením usúdiť, že takto ponúkané prípadné „doplnkové služby“ sa mali zapísať do rámca vykonávania spolupráce medzi Komisiou a službami zamestnanosti členských štátov, upravenej v článku 11 ods. 1 prvom pododseku nariadenia č. 492/2011.
- 83 Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 89 svojich návrhov, na lepšie napĺňanie cieľa sprostredkovania a obsadzovania voľných pracovných miest a vybavovania žiadostí o zamestnanie, ktorý sledujú ustanovenia kapitoly II nariadenia č. 492/2011, je nevyhnutné, aby sieť EURES obsahovala všetky informácie, ktoré majú k dispozícii rôzne vnútroštátne služby, vrátane informácií vyplývajúcich z doplnkových služieb.
- 84 Po piate Parlament tvrdí, že článok 8 ods. 7 napadnutého rozhodnutia tiež preukazuje, že Komisia sa nepridržala svojej úlohy vykonať nariadenie č. 492/2011.
- 85 Z článku 8 ods. 1 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že správna rada siete EURES pomáha Komisii, jej Európskemu úradu pre koordináciu a národným úradom pre koordináciu pri propagácii vývoja siete EURES a dohľade nad ním. Podľa článku 8 ods. 7 uvedeného rozhodnutia Komisia konzultuje so správnou radou siete EURES otázky týkajúce sa strategického plánovania, rozvoja, vykonávania, monitorovania a hodnotenia služieb a činností uvedených v tom istom rozhodnutí.
- 86 Komisia však zriadením správnej rady siete EURES a pridelením poradnej úlohy tejto správnej rade neprekročila svoju vykonávacu právomoc.
- 87 Na tento účel treba pripomenúť, že vzhľadom na skutočnosť, že sieť EURES nebola zriadená nariadením č. 492/2011, toto nariadenie, najmä jeho článok 11 ods. 1 druhý pododsek, pridela Komisii právomoc vypracovať pravidlá fungovania spoločného postupu členských štátov a Komisie v oblastiach obsadzovania voľných pracovných miest a vybavovania žiadostí o zamestnanie v rámci Únie a následnom umiestňovaní pracovníkov do zamestnania. Zriadenie správnej rady siete EURES a pridelenie poradnej úlohy tejto správnej rade ustanovením, ktoré Parlament spochybňuje, nedoplňajú ani nemenia rámec vytvorený nariadením č. 492/2011, keďže sledujú len zabezpečenie účinného

fungovania spoločného postupu upraveného týmto nariadením bez prekryvania, ako uviedol generálny advokát v bode 108 svojich návrhov, právomocí poradného a technického výboru, zriadených článkami 21 a 29 uvedeného nariadenia.

- 88 Ani tvrdeniu založenému na článku 8 ods. 7 napadnutého rozhodnutia teda nemožno vyhovieť.
- 89 Napokon Parlament tvrdí, že Komisia prekročila svoju vykonávaciu právomoc prijatím článku 10 napadnutého rozhodnutia.
- 90 Toto posledné tvrdenie treba tiež zamietnuť.
- 91 Článok 10 napadnutého rozhodnutia sa totiž obmedzuje na oznámenie prijatia Charty siete EURES Komisiou. Prijatie uvedenej charty Komisiou bude predstavovať vykonávací akt v zmysle článku 291 ods. 2 ZFEÚ, ktorého zákonnosť bude možné prípadne posúdiť v rámci neskoršej žaloby o neplatnosť s prihladnutím na hranice vykonávacej právomoci priznanej Komisii.
- 92 Nemožno však pripustiť, že Komisia samotnou skutočnosťou, že upravila budúce prijatie Charty siete EURES, prekročila svoju vykonávaciu právomoc. Článok 10 napadnutého rozhodnutia totiž nedopĺňa ani nemení rámec vytvorený nariadením č. 492/2011, keďže uvedené ustanovenie a postup, ktorý je v ňom oznámený, sledujú len uľahčenie výmeny informácií v rámci siete EURES, upravenej v článkoch 12 a 13 tohto nariadenia, a podporu jej účinného fungovania.
- 93 Zo všetkého predchádzajúceho vyplýva, že jedinému žalobnému dôvodu, ktorý uviedol Parlament na podporu svojej žaloby, nemožno vyhovieť.
- 94 V dôsledku toho sa žaloba musí zamietnuť.

O trovách

- 95 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla uložiť Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania a Parlament nemal úspech vo svojom jedinom dôvode, je opodstatnené uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. **Európsky parlament je povinný nahradiť trovy konania.**

Podpisy